

[Winn-Hansen.]

det har vi fremført ved mange lejligheder — at få statens virksomheders regnskaber til at balancere, og vi erkender, at takstforhøjelser kan være et nødvendigt middel hertil, selv om det efter vor mening ikke er det eneste middel; det kan vel navnlig være et nødvendigt middel, når man på forhånd har gennemført de udgifter, man senere skal have dækket. Den højtærede minister kunne også med rette sige, hvis vi ikke ville være med til at skaffe denne dækning, at så måtte vi have været modstandere af de forhøjelser af tjenestemandslønningerne, der fandt sted, og det var det konservative folkeparti jo ikke. Jeg vil endda tilføje, at vi har en lidt anden mening om dette spørgsmål end den højtærede økonomiminister, der i sin tid på regeringens vegne førte forhandlingerne om tjenestemandslønningerne — man kan vel sige ikke helt med resultat, der fremkaldte begejstring alle steder. Den højtærede økonomiminister har for nylig udtalt sig om det i et interview med tidsskriftet Ingeniør- og Bygningsvæsen, hvor den højtærede minister siger — jeg anmoder om tilladelse til et ganske kort citat —

„Tjenestemændene har den opfattelse, at de fuldt og helt skal følge andre lønmodtageres lønforhøjelser. Jeg deler ikke den anskuelse. Tjenestemændene er sikre i de dårlige tider som ingen andre, og denne kendsgerning kan føre til, at de ikke bør følge helt op med de andre.“

Jeg ved ikke, om dette er udtryk for hele den høje regerings politik på tjenestemandslønområdet. Jeg skal erkende, at hvis man ville gennemføre den fuldt ud, kom man måske ikke så ofte med forslag om takstforhøjelser, det ville i hvert fald være begrænset, hvad man ville komme med. Men jeg har gerne villet sige, at vi for vort kommende mener i modsætning til økonomiministeren, at tjenestemændene skal have samme dækning for stigninger i prisniveauet som andre; vi ønsker ikke, at tjenestemændene skal distanceres.

Men selv om vi kan tilslutte os den højtærede ministers begrundelse for at fremskaffe dækning, er det ikke dermed sikkert, at vi kan være enige med ministeren om alle de foreslåede forhøjelser, og det er heller ikke sikkert, at vi synes, at ministeren helt

igennem har valgt den klogeste fremgangsmåde for at få dækket underskuddet. Jeg synes, den højtærede minister beskæftiger sig for lidt med begrebet rationalisering, der dog inden for det private erhvervsliv er løsningen på mange problemer, og dér skal man også betale højere lønninger. Jeg synes ikke, begrebet rationalisering er nær så fremtrædende inden for de to etater, det her drejer sig om.

Den højtærede minister nævnte slet ikke ordet besparelser. Jeg vil gerne henvise til det samme, som det ærede medlem hr. Holmberg sagde, at vi fra vor side har stillet direkte forslag om nedlæggelse af sidelinjer. Jeg kan også henvise til de udmærkede ordførelser, det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup) holdt ved den lejlighed, og skal tilføje for en ordens skyld — der skal ikke være noget skjult mellem os i forbindelse med nedlæggelse af sidelinjerne — at ethvert konkret forslag, der kommer frem, eller jeg vil hellere sige enhver beregning vedrørende disse sidelinjer, vil vi tage op, således at vi sammen med den højtærede minister gerne gennemfører sådanne nedlæggelser. Jeg håber, vi må kunne tage det op i forbindelse med drøftelsen af dette lovforslag, for der er ikke sket noget på det område, siden vi fremsatte vort forslag.

Der kan vel også være nogen tvivl om det helt rigtige i den højtærede ministers motivering for de forskellige forhøjelser. Hvis vi ser på en takst inden for postloven, der allerede har været diskuteret meget, nemlig avisporto, begrundes den højtærede minister den store forhøjelse, der her foreslås, ganske enkelt med, at der inden for dette område er underskud; men går vi til den anden lov, statsbaneloven, kommer den højtærede minister med den største forhøjelse, så vidt jeg kan se, på månedskortene for dem, der kører hver dag, navnlig dem, der kører i Københavns nærtrafik. Den højtærede minister foreslår også en forhøjelse for et område, som vi ved giver overskud — vi kan vel diskutere, hvor stort det er, nogle har sagt 17 mill. kr., andre 20 mill. kr. — nemlig Store-Bæltsoverfartens overførsel af automobiler. Det er altså ikke den samme motivering, den højtærede minister har givet for de to lovforslag. Det ene rummer udelukkende en økonomisk